

Világ proletárjai, egyesüljétek!

NÓGRÁD

AZ MSZMP NÓGRÁD MEGYEI BIZOTTSÁGA ÉS A MEGYEI TANÁCS LAPJA

XXXII. EVF., 182. SZÁM

ARA: 80 FILLER

1976. AUGUSZTUS 3., KEDD

Lázár György Varsóban

Lázár György, a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke, Piotr Jaroszewicz lengyel miniszterelnök meghívására hétfőn reggel Varsóba érkezett. Kormányfőnk és kíséretét a repülőtéren Piotr Jaroszewicz miniszterelnök, Kazimierz Olszewski miniszterelnök helyettese, Stanislaw Kowalczyk belügyminiszter, Tadeusz Wrzaszczyk, az állami tervbizottság elnöke, valamint a lengyel állami élet több más vezető személyisége fogadta.

A magyar és a lengyel himnusz elhangzása után Lázár György fogadta a felsorakozott díszszázad köszöntését, majd kíséretével szállására hajtatott.

Lázár György röviddel ezután megkoszorúzta a lengyel ismeretlen katona sírját, és beírta nevét az emlékkönyvbe.

A Magyar Minisztertanács elnöke ezt követően látogatást tett Piotr Jaroszewicz lengyel miniszterelnöknel, akivel négyezernégyórás megbeszélést folytatott.

Fél tizenegyre, a miniszterelnöki találkozóval egy időben, találkoztak egymással a küldöttségek tagjai. Lázár György kíséretében a magyar delegáció tagjai: dr. Székér Gyula, a Minisztertanács elnökhelyettese, Nemeslaki Tivadar, kohó- és gépipari miniszter, dr. Molnar Ferenc kulturális miniszteriumi államtitkár, Roska István külügyminiszter-helyet-

tes, Tordai Jenő külkereskedelmi miniszterhelyettes, Drecin József, az Országos Tervhivatal elnökhelyettese, Lakatos Ernő, a Minisztertanács Tájékoztatói Hivatalának elnökhelyettese és Németi József, varsói magyar nagykövete.

A Piotr Jaroszewicz vezette lengyel küldöttség tagjai: Kazimierz Olszewski miniszterelnök-helyettes, Kazimierz Secomski, az állami tervbizottság első elnökhelyettese, Aleksander Kopac gépipari miniszter, Stanislaw Trepczynski külügyminiszter-helyettes, Tadeusz Kaczmarek kulturális miniszter-helyettes, Tadeusz Nestorowicz külkereskedelmi miniszter-helyettes, Wlodzimierz Janiurek miniszterhelyettes, a kormány szóvivője, Wieslaw Waniewski miniszterhelyettes és Stefan Jedrychowski, a Lengyel Népköztársaság budapesti nagykövete.

A látogatás annak a gyakorlatnak folytatását jelenti, hogy a két ország miniszterelnöke rendszeres, munkajellegű találkozókon áttekintik a kölcsönös érdeklődésre számot tartó kérdéseket. A magyar és a lengyel miniszterelnök mostani tárgyalásainak középpontjában a kétoldalú gazdasági kapcsolatok áttekintése és értékelése, s a további tennivalók meghatározása áll. Megvizsgálják a gazdasági együttműködés és az árucseré-forgalom alakulását az 1980-ig terjedő időszakra vonatkozó kérdéseit

és foglalkoznak a gazdasági együttműködés 1980 utáni perspektíváival. Ez az első eset, hogy országaink között ilyen magas szinten, ilyen távlati együttműködés kérdéseivel foglalkoznak.

A magyar-lengyel gazdasági kapcsolatok dinamikus fejlődésnek indultak. Ezt jól szemlélteti az a tény, hogy az 1976-1980-ra előirányzott mintegy 2,6 milliárd rubeles kétoldalú forgalom 60 százalékkal meghaladja az előző ötéves terv külkereskedelmi árucseréjét. 1976-1980-ban a két ország közötti külkereskedelmi forgalomnak mintegy 30 százalékát teszi ki a szakosodási és kooperációs keretben megvalósult együttműködés.

A gazdasági együttműködésen kívül a magyar-lengyel kapcsolatok elmélyítésében igen fontos szerepet játszik a kulturális, valamint a tudományos-műszaki együttműködés is.

Lázár György kétnapos hivatalos, baráti látogatása lehetőségét nyújt ahhoz, hogy még tökéletesebben kibontakozzon a magyar-lengyel kapcsolatok dinamikus fejlődése.

X

Hétfőn délután Varsóban megtartották a Lázár György miniszterelnök vezette magyar és a Piotr Jaroszewicz kormányfő vezette lengyel küldöttség első plenáris ülését.

(Folytatás a 2. oldalon)

A vállalatok eszköztára

A szakmunkásoknak, mesterekből nem szükséges, bizonygatni mit számít a jó, hibátlan és a feladathoz illeszkedő szerszám. Megfelelő eszközökkel gyorsabban, kényelmesebben és pontosabban végezhetik a munkájukat. Könnyű belátni, hogy „nagyban” sem lehet ez másképp, vagyis a gyáraknak szükségképpen ki kell alakítaniuk a jó, hibátlan és a feladatokhoz pontosan illeszkedő „szerszám-készletet.”

Minél kevésbé illeszkedik egy-egy gyár eszköztára — a gépek, készülékek, speciális és univerzális berendezések parkja — a feladatokhoz annál bizonyosabb, hogy a vállalat csak nagy erőfeszítésekkel, pénzt, energiát pazarolva lesz képes eleget tenni kötelezettségeinek.

Az emberek nem szívesen vállalnak második, harmadik műszakot, tehát a rendelkezésre álló munkaerő nagyobb részét az első műszakban kell foglalkoztatni és ehhez sok berendezés kell. Így a képlet-véglegesen fogalmazva: vagy három gép, három embernek — egy műszakban, vagy egy gép három embernek három műszakban. A hazai iparban jelenleg az első változat a jellemzőbb.

No, de annyi drága, nagy teljesítményű gépet, mint amennyire ebben a helyzetben szükség lenne mégsem vehetnek a vállalatok. Nincs rá elég pénz, tehát az olcsóbb gépek iránt nagyobb a vállalatok igénye (üzemben tartva a régi, elavult gépeket is) — ezért a géppark teljesítőképessége, állapota, műszaki színvonala nem kielégítő.

Egyik napról a másikra nem lehet mindenütt teljesen felújítani a technikát. Ennek anyagi és időbeli korlátjai vannak. Ha azonban tudjuk, hogy a feladatok és a rendelkezésre álló eszközpark között az összhang nem teljes, tehát ha erre szüntelenül, s az eddigieknél jobban figyelnek és eszerint cselekszenek, akkor néhány év alatt számottevően javulhat a helyzet.

A korszerűsítés gyorsuló tempóját jelzi, hogy a Magyar Nemzeti Bankhoz az exportot bővítő kedvezményes hitelkeret igénybevételeért benyújtott vállalati fejlesztési pályázatok között túlsúlyba kerültek a tervezett gépi beruházások. Ez a kedvező folyamat kezdetét jelzi, hiszen eddig az ipari beruházások 40-50 százaléka építési beruházás volt. Márpedig csupán új gyáreépítésekkel csak lassan igazodhat a vállalatok eszköztára a mai követelményekhez. A régi épületek többsége viszont — esetleg némi átalakítással — alkalmas arra, hogy az új technikát is befogadja, feltéve, ha az öreg gépeket „nyugdíjba” küldik.

g. f.

A kedvezőtlen, esős idő ellenére is sikeresen zajlott le a 10. Nógrád megyei nemzetiségi nap, melyet Bánk helyett Rétságon, a művelődési központban rendeztek meg. A megye 21 nemzetiségi községének képviselői — közöttük az erdőkürtiek is — adtak randevút egymással.

Több nyelven — közösen

Kulcsár József képősszeállítása

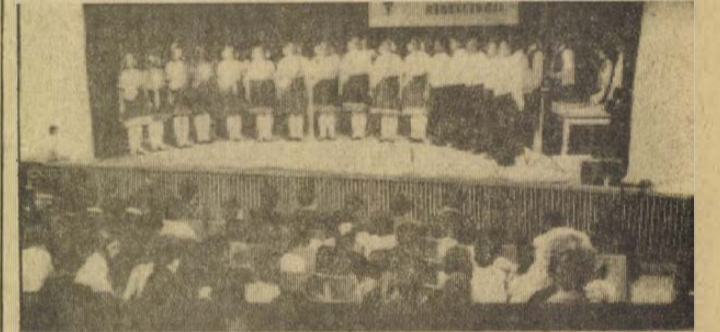

Vég Lajosné nógrádsápi szőlőnevelő.

A járási székhely utcai délelőtti magyar, szlovák, német beszédűtől visszhangoztak.

Fiatalok és idősebbek egyaránt készülődtek a fellépésre.

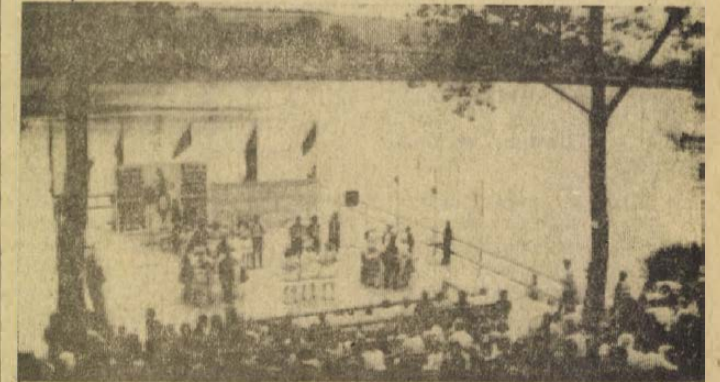
Az Asztalos János Művelődési Központban nemzetiségi nagygyűlést rendeztek, amelyen dr. Gordos János, a Nógrád megyei Tanács elnökhelyettese mondott ünnepi beszédet. Ezután a nemzetiségi községek színpompás kulturális bemutatója következett.

A vanyarciak, legéndiek, nógrádmegyeriek, terényiek és más községek együttese mellett figyelemreméltó a fiatal diósjenői csoport bemutatkozása.

A nézsaiak kulturált énekésének valamennyien tapsoltunk.

A művészeti fesztiválon a Nógrád megyei együtteseken túl bemutatta látványos műsorát a magyarországi nemzetiségek központi táncgyűjtése is. És délután, amikor az idő jobbra fordult, újra Bánk lett a központ; a felállított 200 négyzetméteres víziszínpadon a helyi népi táncosok, valamint hivatásos művészek szórakoztatták a közönséget.

Jók a félévi eredmények

Nincs ok az elbizakodottságra Jobban kihasználni a gépesítés előnyeit

A Nógrádi Szénbányák hétfőn tartotta az első fél évet értékelő vállalati műszaki tanácskozását. Két részletben került erre sor. Délelőtt a bányák, délután a kiegészítő termelést végző üzemek vezetői tanácskoztak. Részt vettek a tanácskozás munkájában a műszaki, gazdasági irányítók mellett az üzemek párt-, KISZ- és szakszervezeti vezetői is. A bányüzemeknél délelőtt Sült Tibor igazgató-helyettes, a kiadott írásbeli beszámoló mellett, amely a legfontosabb első félévi műszaki és gazdasági mutatókat részletesen, üzemekre lebontva elemezte, kiegészítőjében a következőket mondta el.

Mind a négy széntermelő üzem az első fél évben eredménytervet túlteljesítette. Kányás 3,5 millió forinttal, Tiribes 2,8 millió forinttal, Szorospaták 2,6 millió forinttal, a ménkesiek pedig 279 ezer forinttal. Elbizakodottságra azonban nem lehet ok. Több olyan körülmény is közrejátszott, amelyek a második fél évben mérséklően hatnak az eredményekre. A javuló tendenciák mellett még nagyon sok a tennivaló. A vágathajtás lemaradást be kell pótolni, a korszerű biztosítási anyagokat amik most már rendelkezésre állnak, be kell építeni.

A széntermelésben Kányás kiváló eredményt ért el. Terveit 15 757 tonnával túlteljesítette. A tiribesiek túlteljesítése 7689 tonna volt. Két aknaüzem, Ménkes és Szorospaták elmaradt tervétől 6754 illetve 10 895 tonnával. Összeségében 5788 tonna volt a többlet, de az évi 20 ezer tonna felajánlásukhoz viszonyítva ez még kevés akkor is, ha a júniusi vagonhiányokat számításba vesszük.

A hatékonysági mutatót 116,4 százalékkal, tehát vállalati szinten jól teljesítették.

Nem sikerült a gépi jóvesztést és a gépi vágathajtást teljesíteni. A géppel jóvesztett szénarányt 47 százalékra tervezték. Ettől 3,7 százalékkal maradtak el. A gépi vágathajtásnál több mint 500 méter a lemaradás.

A tennivalókat a következőkben lehet összefoglalni. A teljesítmények növelése, közzelíteni a tervszámokhoz, túlteljesíteni azokat. A gépi kapacitás jobb kihasználásával pedig a vágathajtó-feladatok teljesítését kell elérni — fejezte be Sült Tibor igazgató-helyettes.

A bevezetőben elmondottakat erősítették meg a hozzászólók is. Közülük Surányi József Kányásról, a jobb költséggazdálkodást, a produktív teljesítmények növelését emelte ki. Lajguth Jenő Ménkesről, a technológiai váltásról, az üzemi nehézségekről, s a második fél év teljesítési lehetőségeiről beszélt. Verpeléti Elemér, a szorospatáki gondokat ismertette. Kaszás József az önjáró frontbiztosító-berendezés termelékenységét hasonlította össze. Molnár József a kányási vízbetörés leküzdését ecsetelte. Nagy Gyula, a második fél év üzemenkénti tervteljesítés lehetőségét vizsgálta. Kocsis József Tiribes második fél évének alakulásáról adott tájékoztatást. Cserjesi Miklós, a baleset-elhárítási munka lényegét és a mutatók javulását elemezte.

A délutáni ülésen a kiegészítő termelés eredményeit, gondjait vizsgálták meg. Először a baleseti mutatók értékelése volt napirenden. Ezután az eredményfeladatok következtek, amit nagyrészt önköltség-megtakarításból értek el. Ugyanis 1,2 millió árbevétel többlet mellett 7,7 millió forint költségmegtakarítása volt a kiegészítő üzemeknek.

A délutáni hozzászólók között Bazsó László, a földtani iroda eredményességét ígerte. Juhász József a fuvarozási tevékenység javulásának feltételeit mondta el. Karuk Ernő a szocialista munkaverseny gépüzemi tapasztalatairól adott tájékoztatást. Adorján Henrik az üzemek előtt álló második félévi feladatokat sorolta fel. Fő cél a bányák és az iparági létesítmények maradéktalan kielégítése lesz.

Elbizakodottság nélkül, a lehetőségek kihasználásával még jobb eredményekre kell törekedni. Ebben lehet főmórnak kifejezni a szénbányák műszaki tanácskozásának lényegét.

Rétsági híradás

Befejezéshez közeledik az aratás

A rétsági járás termelészövelésének a hét végéig a búzaterület 86,2 százalékáról, a tavasziárpa-terület 95,4 százalékáról takarították be a termést. A munka lendületét a hét végén lehullott nagy mennyiségű csapadék sem törte meg. A gabonaféléket a nógrádi, a tolmácsi, a romhányi és a nőtincsi térszékben hétfőn leartatták. A terméseredmények meghaladják a tervezettet, és ez jelentős árbevételi többletet eredményez a gazdaságoknak. A járásban a legmagasabb termésátlagot a tolmácsi térszék érte el, mely a termelészövelés történetében rekord. Igen jó a termésátlag a romhányi, a nógrádi térszékben és a nőtincsi térszékben is.

Az elért eredmények egyértelműen a jó munkaszervezésnek a munkaidő maximális

kihasználásának, a dolgozók és vezetők áldozatos munkájának köszönhető. A hátralevő betakarítási munkák mielőbbi befejezése érdekében gépacsoportosításra kerül sor a térszék között. Így várhatóan a hét közepéig minden térszék befejezi az aratást. Hétfőtől két romhányi kombajn Diósjenőn segíti az aratást. Az aratással párhuzamosan jó ütemben folyik a szalma-betakarítás és a tárolás. A learatolt terület több mint 50 százalékaról lekerült a szalma és 2800 hektáron elvégezték a tarlóhántást. A rétsági járásban ütemesen folyik a takarmányok, és a zöldsgélek másodikvetése. Eddig 327 hektár takarmány és 67 hektár zöldsgélek másodikvetését végeztek el a térszék és meg további területnövekedés várható.